

कामीरिता २६ औं पटक सगरमाथा चुचुरोमा

कामीरिता (प्रस) / यस पटकको बस्तूतकालिन हिमाल आरोहणका लागि बाटो बनाउँदै शनिवार बेलुकी कामीरिता शोर्पाहित ?? जना शेषपैको टोली विश्वके अल्लो हिमालको चुचुरोमा पुगेका छन्। योसंगै सोलुखुबुको थामेका ५२ वर्षीय कामीरिता शेषा २६ औं पटक सगरमाथा चुचुरोमा पुगेका आफ्ने २५ औं पटकको विश्व कीर्तिमान 'ब्रेक' गरेका छन्। 'कामीरितासम्मिति ११ नेपाली शेषाहरुको टोलीले शनिवार बेलुकी ६:५५ बजे सगरमाथा चुचुरोमा पाइला राखेका छन्' का ठामाडौँस्थित सेभेन समिट देवसका अध्यक्ष मिम्मा शेषाले भने,'

स्थानीय...

मतपत्र काम लाएदै त्यसैले १५ प्रतिशत बढी मतपत्र छिप्न्छ, उन्ले भने, '३० गते कहीं गडबड भए त्यो दिन स्थग्न गरेर अर्को दिन मतदान गराउनुपर्याई तुरन्तै छापाएर पठाउन त सकिना' तोकिएकै समयमा निर्वाचन सम्पन्न गराउन यस्तो प्रावधान राखिएको

कामीरिताको नेतृत्वमा ?? जना शेषा गाइड शुक्रबार साँफ डोरी टाँगेर बाटो बनाउँदै चुचुरोतर्फ लागेका थिए।' यस सिजनमा आरोहीहिल्का लागि सगरमाथामा रोपे फिकिसड (डोरी टाँगेर) गरी चुचुरोममी बाटो बनाइन्दै कामीरिताले नेतृत्व गरेको टोलीमा संखुवासभाका सोना शेषा, निम्मा टासी शेषा, फुर्वा कुसाड शेषा, पासतीन्जड शेषा, तरेमान शेषा थिए। त्यसै सोलुखुम्बुका निम्मा टासी शेषा, तेन्जिङ घाल्जे शेषा, फुर्वा छोतार र दोलखाका मिम्मा धन्दु शेषा थिए। यी सबै शेषा आइतबार बेलुकीसम्म सगरमाथा आधार शिवरसम्म फर्किए भनेको छ।

आयोगले जनाएको छा बढी भएका मतपत्र छपाइ मुहुर निर्वाचन कार्यलयमा सुनिश्चित रूपमा राखिएन भएकाले दुखपोयेर नहुने उनको दाढी छा मतदान सीकाएपछि बढी भएको मतपत्र धुल्याउने (नष्ट गर्ने) आयोगले जनाएको छा आयोगले सबै जिल्लामा आवश्यक पर्ने मतपत्र पठाइसकेको छ।

जिल्ला आयुर्वेद स्वास्थ्य केन्द्र भापाले प्रदान गर्ने सेवाहरु सम्बन्धी

सूचना सूचना सूचना

- (१) सबै प्रकारका रोगीहरू तथा रोगहरुको आयुर्वेद पद्धनिद्वारा निशुल्क दैनिक परीक्षण तथा उपचार सेवा।
- (२) २३ प्रकारका अत्यावश्यक आयुर्वेद औषधिहरू निशुल्क वितरण।
- (३) न्याय सेवा।
- (४) पारालाइसिस, वाय रोगीहरू तथा हात, खुडा, कम्मर दुखने रोगी तथा अन्य रोगीहरुको लागि पञ्चवर्क विधिद्वारा उपचार सेवा।
- (५) फिनास, माईग्रेन, मानसिक रोग तथा शिरो रोगीहरुको लागि नस्यकर्म तथा शिरोधारा सेवाद्वारा उपचार।
- (६) फिजियोथेरेपी सेवा।
- (७) मलद्वारा देखा पर्ने पाइल्स, फिस्टुला, फिसर लगायत अन्य रोगहरुको धारास्त्र विधिद्वारा उपचार सेवा।
- (८) अग्निकर्म विधिद्वारा विभिन्न दुखाई सम्बन्धी रोगहरुको उपचार सेवा।
- (९) जेठ नगरिकहरुको लागि शक्तिवर्धक रसायन वितरण।
- (१०) स्तनपारी आमाहरूलाई दुग्धवर्क आयुर्वेद औषधी निशुल्क वितरण।
- (११) स्वस्थ जीवन सम्बन्धी परामर्श एवम् योग सेवा।
- आदि विभिन्न प्रकारका सेवाहरु प्रदान गरिएकोले समयमै आफ्नो स्वास्थ्यको रक्षा गर्न जिल्ला आयुर्वेद स्वास्थ्य केन्द्रमा आएर आयुर्वेदद्वारा स्वास्थ्य सेवा लिई स्वास्थ्य लाभ लिनुहुन यो सूचना प्रकाशन गरिएको छ।

जिल्ला आयुर्वेद स्वास्थ्य केन्द्र, भद्रपुर, भापा

नेपाल सरकार

भूमि व्यवस्था, सहकारी तथा गरिबी निवारण मन्त्रालय

गरिब परिगर पहिचान तथा परिचय पत्र वितरण कार्यालय

यही मिति २०७८ फालुन ५ गतेदेखि विर्तामोड नगरपालिका क्षेत्रभित्र सञ्चालन भइरहेको गरिब परिगर पहिचान तथा परिचयपत्र वितरण कार्यक्रममा खटी आजुनु हुने कर्मचारीहरूलाई तापाईंहरुको घर-आँगनमा आएको समयमा सत्यतात्त्व विवरण प्रदान गरी सहयोग गरिएकोलुन नगरपालिका हारिक अनुरोध गर्दछ।

विर्तामोड नगरपालिका
नगर कार्यालयिको कार्यालय
वितामोड, भापा

विर्ता (सेफ्टी) तथा ढल सफाई
विर्तामोड, भापा

(पहाडी क्षेत्रमा पनि यो सेवा उपलब्ध छ)

पर्वात्यलमै सबैभन्दा ठूलो म्याकुम सिस्टम्बाट सफाई गरिन्छ ।

सेफ्टी तथा ढल सफाई गर्नु परेमा हालीलाई सम्भन्नहोस।

मूलाल बुढाथोकी 023-545402 9825952677 9825952680

हरि ओम UPVC उद्योग

विर्तामोड-१ (बालिमकी स्कल परिचय) फोन: ०२३-५४२४६९

हागा सेवाहरु: यु.पि.मि.सि. का विभिन्न डिजाइनका भयाल ढोका पार्टेसन, रुफिङ्का साथी आधुनिक आगास, विद्यालय, अस्पताल, होटलका भवनहरु निर्माण गरिन्छ।

नव सञ्चाल गृह प्रालियार प्रकाशित तथा नव सञ्चाल अफसेटमा मुद्रित कार्यालय : भद्रपुर बस स्टेप्प पश्चिम, गजुरमुखीटाल, विर्तामोड (भापा) फोन नं.: ०२३-५४३८२० ईमेल : pratidin65@gmail.com

विविध

विर्तामोड ९ मा गठबन्धनको घरदैलो सम्पन्न



विर्तामोड (प्रस) / वैशाख ३० गते हुने स्थानीय तह निर्वाचन अन्तर्गत गठबन्धन दलले घरदैलो अधिवायन भएको छ। यस सिजनमा आरोहीहिल्का लागि सगरमाथामा रोपे फिकिसड (डोरी टाँगेर) गरी चुचुरोममी बाटो बनाइन्दै कामीरिताले नेतृत्व गरेको टोलीमा संखुवासभाका सोना शेषा, निम्मा टासी शेषा, फुर्वा कुसाड शेषा, पासतीन्जड शेषा, तरेमान शेषा थिए।

'करिब १० दिन लामो घरदैलो कार्यक्रम हाप्रो वडामा सम्पन्न भएको छ,' वडा नम्बर ९ का वडाध्यक्ष पदका उमेदवार मोहनप्रसाद सुब्बाले भने, 'अब मतदाता शिक्षाको कार्यक्रम चलाउँछौं।' आफ्हुरुपै वडाका अधिकाश घरमा गएर मतदातालाई आफ्नो प्रतिबद्धता सुनाएर मत गरेको छ।

स्थानहरुमा भएको कोणसभामा नगरपालुपै वडाको लाग्यायक उमेदवार भोजराज सिटोला,

उमेदवार

मोहनप्रसाद

सिटोला

आंगिंच्चाटि

कविता

बधाई तथा शुभकामना

• गम्भीर दुवाडी



• सोफिया गैरे

आपसे आत्मालाई सोध
गाउँ बेसी खोंचाया खोज
तिप्रो न्वारान गर्ने पैंथरो
उज्जालो छ कि अँच्यारो ?
'कुला माथि खेत
धान फल्नै फल्नै
भोको रह्यो पेट'
टनकक पटुका कसरे
खेतबारीको डिलमा बसेर
नजर खितज सम्म धसेर
नदीको साँखर माथि
धैला बोकेका ताँती
त्यस्तै यस्तै
त्यस्तै यस्तै
कहिले सम्म गीत गाउने साथी !

खेती मनसुनमा
जागिर भनसुनमा
मनसुन र भनसुन
लुकामारीको विकल्प छैन साथी !

'बाबा बाबा !
अब
हाम्रो गाउँमा
रेल आउँछ रे
पानी जहाज चल्छ रे
घर धैर सहकारी हुँच रे
यहाँबाटे चढ्रु छुँच रे
अनि के हो के के !'

तिमी चुनावी दौडाहामा
जनता क्रन्दनको औडाहामा
जे हास्य
पुनः
मेरो घर गोठ धाउने
गोटो पल्याएँ
सानै छोराको हातमै भने पनि
तिप्रो पार्टीको चुनाव चिन्ह
लगायत पचाहरू थाम्याएँ

घरदेवेमा छोडेको घोषणापत्रमा
मरुभूमिमा उद्यान भुलिराछ
विकास तीव्र गतिमा डुलिराछ
हरकै पिच्छे नयाँ र दूला सप्ना छ

तर
मलाई दूलादूला आश्वासन
चिप्लो चाप्ला भास्पण
महलको आरामदायी आसन

भन्दा
बिहानै मुख धुने
पानी आउने धारा पाइयोस्
बाँको बारी

सन्तान पारी
देखन नयरोस्
गर्मीमा शीतल बस्ने चौतारी
जाडोमा धामको पार

ताने पार्क पाइयोस्

बाटो धाटोमा
तिखोएको बुवाले
नि-शुल्क पानी पाएको
सर्वेसाधारणले सर्वसुलभ
शिक्षा स्वास्थ्य रोजगार पाएको
तिप्रो चुनावी मार्गित्र संगे
अब्य पद्धन बुडन ठाँवै पिच्छे
पुस्तकालय उपको देखन पाइयोस्
हुँदा खानेलाई नदाँजियोस्
बाजेका पालाको पारीबाट
केहि अवश्य सिकियोस्

**उनलाई भेटेर
धैरै कुरा ,
धैरै रमाइलो
गर्ने इच्छा
हुँदाहुँदै पनि
के गर्नु , उनी
विवाह बन्धनमा
बाँधिंदै थिइन् ।
जन्मेको घर ,
थर , परिवेश
सबै आजबाट
फेरिएको थियो
उनको । विवाह
मण्डपमा
बसेर पूजा
गरिरहेको त्यो
सुन्दर जोडीमा
मान्धेहरू
पालैपालो फोटो
खिच्चन
लावालस्कर
लागिरहेको
थियो ।**

भर्खर प्लस टु सकेर व्याचलर
पद्धन गाउँबाट भरेकी उनी पातरी
, अली , लामो कपाल भएकी ।
उनी सर्ट - पाइन्टमा भोला बोकेर
क्याम्पस गेटबाट टक्क भित्र छिँदै
गरेको अवस्थामा मसाँग भेटिएकी
थिइन् । उनलाई देखेपछि मैले मन्द
मुस्कान दिएँ । त्यसेगरी उनी पनि
मलाई हेरे मन्द मुस्कान दिंदै आफ्नो
कक्षा तिर लागिन् । दिनहरू बित्दै
थिए । एकदिन उनीसँग क्याम्पसको
चौरामा बसेर धाम ताप्ता परिच्य गर्ने
अबसर मिल्यो । उनको नाम रहेछ
लक्ष्मी पौडेलमैले हत्तपत्त सोधैं ,
तिप्रो धरमा कता नि ? उनले हाँस्दै
'पाड ' भनिन् । त्यसेगरी उनले मेरो

नाम , ठेगाना , परिवार सबै सोधिन् ।
मैले पनि उनलाई यी सबै कुराको
उत्तर दिएँ ।

आजबाट हामी साथी भएका
थियाँ हामीले एकअकार्को
मोबाइल नम्बर पनि साटासाट
गर्याँ , फेसबुकमा फ्रेन्ड पनि भर्याँ ।
फेसबुकमा म्यासेजहरू साटासाट
हुन थालिसकेको थियो । अनि
फोनमा कुरा पनि निरन्तर भैरहने
माहोल सिर्जना भइसकेको थियो
हामी एउटै संकायका विद्यार्थी थिए
भए पनि हाम्रो विषय फरक -फरक
थियो । त्यसैले अनिवार्य विषयमा
मात्र हामी एउटै हलमा हुन्थ्याँ ।
त्यसपछि मेजर विषय पद्धनका लागि
छुड्छुडै हलमा जानु पर्दथ्यो ।
अनिवार्य विषय पद्धना लगभग हामी
एउटै बेन्चमा बसेर धैरै हल्ला गर्थू
यौं । उनी कहिलेकाही भने गर्थिन
, ' हल्ला मात्र गर्ने होइन , पद्धनु
पनि पर्दछ । ' म हाँस्दै ' छोडिडेऊ ,
त्यो परिक्षाको रुटिन निकालेपछि के
गर्ने हो र ? विस्तारै पढौला ' भन्दै
उल्टै तिनलाई जिस्काइदर्थ्यै । उनी
मज्जाले हाँस्दै मलाई ' कति हावा
हो के , कहिलेकाही त सिरियस
होऊ न ' भन्दै गाली पनि गर्दथ्यन् ।
साँच्ची उनले भनेको कुराले मलाई
कहिलेकाही सिरियस पनि बन्न पर्दछ
है भन्ने लाग्दथ्यो ।

हामी यति नजिक भइसकेका थियाँ
कि खाजा खान सँगै , सुम्न सँगै ,
पद्धन सँगै । प्रायः जसो कोठामा पनि
सँगसँगै बिल थालेका थिए दिनहरू ।
खाजा खान गिने गोविन्दाज
रेष्टरेन्टमा पनि कहिलेकाही एकलै
जाँदा 'आज किन एकलै नि ? ' भन्दै
जिस्काउन थालिसकेका थिए । कतै
कुनै ठाउँ एकलै हुँदा उसलाई खुब
मिस गर्दथ्यै मा उनको घर जानका
लागि धैरै समय लाने थिएन , लागभग
बसमा एक घण्टा लाग्दथ्यो । उनी
विदाको समय , चाडपर्वमा , परीक्षा
सकिएको अनितम दिन तुरुत घरमा
गइहाल्थिन् । मलाई उनी घर गइन्
कि बजारमै छिन् , यो कुरामा चासो
लिन्थै । उनी फोन गर्दथ्यन् र भन्थिन
' म चाँडै आउँछु । ' म उनलाई
खुब धुर्काउँथै ' छिडो आऊ नभए
म बोलिद्दैँ । ' त्यो कुरा उनलाई
खुब मन पर्दथ्यो । व्याचलरको
सुरुआतदेखि हाम्रो यात्रा अनितम
वर्षसम्म यसरी बितेको थियो कि
कुनै दिनमा केही कुराको चिन्ता नै
थिएन । जब चौथो वर्षको परीक्षा
सुरु हुन थाल्यो अनि सोधैं , अब
उनीबाट नचाहेरै पनि ठाठा हुने दिन
नजिकिँदै छ ।

परीक्षाका दिनहरू नजिकिँदै थिए

त्यसको केही समयमा परीक्षा
चालिहेको थियो । परीक्षा हलबाट
बाहिर निस्किनासाथ आँखाले
हजारै परीक्षार्थीको भिडमा उनलाई
नै खोजिहेको हुन्थ्यो । जब उनलाई
भेट्थैँ , ' कस्तो गरिस ? ' परीक्षा
भन्दै सिरियस भएर सोधिन् अनि
म हाँस्दै ' रामो भयो ' उत्तर दिँच्यै ।
किन - किन परीक्षा जाति नै नराप्रो
भए पनि उनलाई भेटेपछि नराप्रो भन्न
मनले माने नै थिएन । उनले मुख
अमिलो पार्दै ' आज त हेर न एउटा
लडै कोइस्तनै उल्टो लेखेर आएछु'
भनिन् । म भने ' टेन्सन नगर पास
भइहाल्छै निँ ' भन्दै सम्भाई रहै ।
यसरी व्याचलरको अनितम परीक्षा
पनि सकियो । हामी भेटेर अनेक
गफगाक गर्याँ । उनी भोलि घर जाने
बताइन् र गङ्गा पनि । घरमा गए पनि
हामी निरन्तर फोन , फेसबुक या
जहाँ जुन ठाउँमा जसरी सम्भव हुन्छ
त्यसरी नै कुराकानी गर्ने गर्दथ्याँ ।
परीक्षा सकिएको केही दिनपछि हाम्रो
प्राक्टिकलको रुटिन पनि आयो ।
उनी घर भए पनि प्राक्टिकलको लागि
आउनुपर्ने थियो । सौभाग्यवश हामी
एउटै विद्यालयमा परेका थियाँ , निकै
स्माइलो । त्यो भन्न कहिले भुल्न
नसकियो गरी अब त अनितम वर्षहरू
भन्दै गरेको स्माइलो पल म कसरी
विसु ?

विड्म्बना यस्तो थियो कि उनको एक
बजेपछि विद्यालय पुनर्पर्ने भने मेरो
एक बजे निक्कनु पर्ने । हत्तामा एक
दिन भेट हुन्थ्यो शुक्रबार , बाँकी दिन
कसरी विते ? कसले के कुरा गर्न्यो ?
यी सबै कुरा हाम्रो फोनबाट नै
हुन्थ्यो । प्राक्टिकलको अनितम दिन
हामी सबै साथीहरू गुरुजनहरूबाट
आशीर्वाद लिएर फोटोशूट गरी
घर फर्कियाँ । घर फर्किदा निकै
दूलो पानी परेको थियो । त्यो दिन
अझै पनि याद छ मलाई । जब
विद्यालयबाट घर फर्किदै थिएँ , धैरै
कुरा सोचै । बाहिर जस्तो परिस्थिति
थियो , द्रयाकरै भित्र त्योभन्दा बढी
तहल्का मच्चिहेको थियो । अब
उनीसँग बिताउने दिन सकिएको
थियो । घरमा आए पनि धैरै बेर धैरै
कुराहरू सोचै । पिडा भुलाउने एकमात्र
औषधि थियो मोबाइल । मोबाइल
खोलै , तिप्रो ती म्यासेजहरू अनि
तिप्रो त्यो स्टोरी हेरै । निकै बेर
आफूले आफैलाई नै सम्हाल्ने प्रयास
गरै , निकै बेर गाहो त्यो अतीत भुल्न
है भन्ने लाग्दथ्यो ।

अनितम दिन हामी पुनः क्याम्पसमा
रिपोर्ट बुफाउन सँगै गर्वै र बुफाएर
निस्कैदा उनले भनिन् , ' अब
त यहाँ आउने पनि यति नै । ' म
आफूले आफैलाई नै सम्हाल्दै ' हो
त है , सँगै डिग्री यही पढौला ' भन्दै
त्यो दिन ।

जबर्जस्ती हाँसे । उनी पनि हाँसिन् ।

क्याम्पसबाट निस्कदा उनीसँग एकपल
पनि छुँझ्न मर थिएन । ' जाउँ न
सँगै बसेर चिसो खाउँ न त ' भन्दै
हामी क्याके तिर लाग्याँ । केही बेर
सँगै कुरा गरेपछि उनी हताराँदै भनिन्
, ' आज म घर जाने , सामानहरू
मिलाउँछ । म जान्नु है ! ' मैले
जबर्जस्ती हस्त भन्ने । उनी ' बाई -
बाई , सी यू अगेन ' भन्दै थिन् ,
म मन्द मुस्कानका साथ ' नाइस दू
मिट यू ' भन्ने । उनी मेरो आँखाबाट
ओफेल भइन् । मलाई भने एकाएक
घाम भएको ठाउँमा कालो बादल
मठार्दिंदा मौसम परिवर्तन हुन्छ , मेरो
अनुहार द्रयाकरै त्यस्तै भएजस्तो
महसुस भयो ।

अर्को दिन अर्थात् तीन गते उनको
विवाहको दिन थियो

